

PISMO BARBA VELJKU (povodom proslave .....)

Veslački klub „Jadran“ Rijeka povodom devedesete obljetnice osnivanja poziva vas na otvorenje Izložbe o povijesti veslanja u Rijeci i svečano krštenje novih čamaca, dar Zajednice sportova Primorsko - goranske županije i obitelji Sviličić.

Razmišljajući o pozivnici za svečanost koja će se održati u prostorijama Kluba, 20. ožujka 2013. godine sa početkom u 10h, odlučila sam kroz kratke povijesne crtice i rezultate ubaciti osobne trenutke, a sve kako bih približila toplinu i emocije koje, vjerujem, vežu sve koji su jednom čak i samo provirili u ovaj prekrasan sportski svijet.

Djetinjstvo sam provela na Pećinama, neposredno uz more te kao mala gledala i slušala ranojutarnje treninge, puzanje neobično dugih čamaca te žurbu i buku jednog glisera. U Klub sam se upisala nešto kasnije, natjecala dugo i sada uživam brojna sjećanja, zgode i natjecanja, toliko mi prirasla.

Prva veslačka društva na ovim prostorima osnivaju se osamdesetih i devedesetih godina 19. stoljeća i to najprije u Rijeci, a zatim i na Sušaku. 1888 godine utemeljeno je prvo društvo pod nazivom Nautico Sport Club „Quarnero“ (Nautički sportki klub „Kvarner“), dok drugi veslački klub, Societa' Canottieri „Fiumani“ (Društvo veslača „Rijeke“), kasnije nazvan Societa' Canottieri Fiumani „Eneo“ (Društvo veslača Rijeke „Rječina“), Rijeka dobiva 29. svibnja 1892.

Klubovi aktivno sudjeluju i postižu uspjehe na regatama u Trstu, Opatiji i Rijeci. Zanimljivo je da je „Eneo“ 1920 godine imao čak 400 članova zauzimajući prostorije uz obalu u lučkom prostoru na Mlaki. Statut trećeg veslačkog kluba pod nazivom Club Canottieri „Liburnia“ datira iz 1906 godine, iako ne postoje točni datumi osnutka.

Godine 1909. i na drugoj obali Rječine, na Sušaku, počinje se razvijati veslački sport. Klubovi „Rožnica“ i „Uskok“ kasnije nazvan „Vila“ te „Velebit“, svoja sjedišta imaju u Martinšćici čineći središte sušačkoga veslanja kao što je i lukobran bio sjedište riječkoga.

I napokon, 26.ožujka 1922., također, u Martinšćici, na poticaj desetak entuzijasta i ljubitelja veslanja, započinje povijest Veslačkog kluba „Jadran“ koji će već dvije godine nakon, preseliti na na ušće Rječine. Zahvaljujući dobrim rezultatima koji će ovaj sport učiniti popularnim, grad Sušak daruje teren za izgradnju novog Doma 1934. godine gdje se nalazimo i danas.

Koliko je Riječana ili gotovo da bih retorički upitala, tko nije sve prošao kroz skromne, ali uvijek širom otvorene objekte na ušću Rječine; Hangare pomalo izgubljene u raznobojnim kontejnerima bučnog dijela luke? Brojkom se može osnovati jedan mali grad, ispunjem neprestanom razigranom ciklom, smijehom, ozbiljnim radom i brojnim rezultatima. Pripadam novijoj generaciji i neopisiva je motivacija koja se osjeća ulazeći u klupske prostorije, okružena medaljama, peharima, plaketama i fotografijama.

Ne tako davno, 1999. godine, povodom sto i deset godina veslanja u Rijeci i sedamdest i osam godina Kluba izdana je prekrasna monografija kroz dvjestotinjak stranica opisujući tekstom i fotografijama povijest, rezultate, istaknute članove i ljubitelje ovog sporta. I iako bih možda trebala spomenuti barem dio, tek nekoliko imena ili datuma, ostati ću općenita spominjući samo grad, ljude i ovaj sport.

Ranojutarnji treninzi, kada pramac krene probijati mrak u još uspavanoj tišini, zagrijavajući se za trening trzne samo lupkaj iz „Lenca“. Iznad kostrenskog Solina izlazi zora te ubrzo pozdravi i sunce, trenuci su koje možda onako mlađe i zaigrane oči toliko ne čitaju, koliko srce upija i pamti.

Ispunjena izlaskom sunca.

Opijena zalaskom...

Osjećam zaboravljenu jednostavnost života!

Miris mora, ljutnja na ribarski brodić koji zanjiše mali čamac, pozdrav prvog trajekta na ulazu u Luku... Tišina jesenjske bonace ritmično popraćena: blup, blup, blup, ulaskom crveno bijelih vesala u plavetnilo, pogled na Grad.

Miris tišine

Morskog zrcala

Odzvanja proljetnim

Jutrom.

A zatim glasni trenerov uzvik: Brže, gurni noge! Idemo, prati!?! Samo su neke od sličica veslačkog života.

Inspiracija za fotografiju ili pjesmu, nebrojeno. Delfin koji prati i galeb koji se nerijetko pohlepno zaleti prema veslu, pa čak i skok plova riba kroz zrak.

*Razigrani val
čadirkuje brodić.
Ljuljuškanjem udišem
Beskonačno plavetnilo
- Slobodu.*

Magični trenuci koji ispunjavaju i guraju sportaša iz treninga u trening, uživajući u slobodi pokreta i prirode, motivirajući teže i napornije, zahtjevnije veslačke sate.

Sunčeve zvjezdice
uzbuđeno poskakuju
na mreškavoj
plavoj ravnici.

Ogledavam jutro
moga
Grada.

Jadranaši imaju možda najnepovoljnije uvjete nalazeći se na otvorenom moru, nezaštićenom od vjetrova i valova. Međutim, pokazali su i nastavljaju i dalje, kroz sudjelovanja, natjecanja, druženja i vrhunске rezultate, što znači pozitivan duh, povijest i temelji izgrađeni u slozi i zajedničkoj ljubavi prema svemu što Klub objedinjuje: hangare, čamce i veslaonicu, naporni zvuk veslačkih simulatora pa čak i neizbježne udare juga i bure, Rječinu i luku, Rijeku!

Veliki trud i dugogodišnje zalaganje našeg najdražeg člana Kluba, koji gotovo od samog povijesnog početka prati i gura, savjetuje pa i dobronamjerno kritikuje mlade i stare generacije ove je godine na najljepši način čestitao Jadranu devedesti rođendan. Veslač najprije i veliki gospodin Veljko Margitić, nekoliko je godina razvijao ideju, skupljao, savjetovao se i danas nam prezentira riječko veslanje kroz toplu retrospektivnu izložbu. U više od pedeset plakata koji vode kroz nekoliko klupskih prostorija; Svjetska prvenstva, olimpijade, brojna međunarodna natjecanja, državna prvenstva i domaće regate. Gotovo svi rezultati u prije spomenutoj monografiji danas oživljavaju zidove ovog možda jedino zbog godina starog, ali zbog svih nas uvijek živahnog i glasnog veslačkog kluba.

Barba Veljko, još jednom hvala Vam zaista na ovom tragu što ga ostavljate i djelu koje nam poklanjate. U brzom i kadkada nezahvalnom današnjem modernom trenutku pokazali ste i dokazali da su kao i u samom veslanju strpljivost i upornost najvažnije. Veslač Sportaš treba iz zaveslaja u zaveslaj usavršavati, graditi, grabiti ciljeve koji nas vuku prema ostvarenju najljepših snova i vrhunskih rezultata.

Riječani, pridružite se, upoznajte nas ako još niste... Prošecite niz Rječinu i ne bojite se u daljini velikog broda ili iznenadnog pijuka dizalice. Nastavite hrabro, uvijek prateći trk rijeke prema otvorenom moru. Ubrzo će vas „uštipnuti“ velika crvena slova Veslačkog Doma, malo pitomo igralište ispunjeno svima koji već uzbuđeno čekamo još samo vas, nove prijatelje, nove natjecatelje, nove znatiželjnike, čamci u svečanom ruhu i jedan ponosni „Jadran“.